

Várkerti vigasságok Gyulán

2011. június 25-én, szombaton a Fehér Bot Alapítvány ügyfelei kétbusznyai társasággal (83 fővel), indultunk el Gyulára.

A csepergős időt magunk mögött hagyva szikrázó napsütésben érkezünk meg.

A Várkertben már az ínycsiklandó ételek illatát éreztük, hiszen sertésmájból készült ételkülönlegességek főzőversenye zajlott. Napközben a szabadtéri színpadon néptánc, népzene produkciók színesítették a vásári forgatag hangulatát. Amíg a főzések tartottak mi a Gyulai várban barangoltunk. A vár a 15. század első felében épült. Leírások az egyetlen épen maradt alföldi

téglavárként említik, mely 130 évig volt török kézen. Az egykori vár a mainál jóval nagyobb volt, csak a belső úgynevezett **derékvár** maradt meg a kaputoronnyal. A jóval korszerűbb olaszbástyás rendszer teljesen megsemmisült. A várban működik a **vármúzeum**, ahol az érdeklődők 24 kiállító teremben járhatták végig, közel hét évszázad történetét. A földszinten várbörtön, éléstár, magyar és török sütőház, kovácsműhely, fazekasműhely, múzeumpedagógiai terem, borozó és kápolna található. Az emeleten **várúrnői**, **várúri** és **várnagyi lakosztályok**, várúri hivatali szoba, a szandzsák bég fogadószobája, fegyvertár, alabárdos terem és lovagterem voltak láthatóak. A **felszentelt kápolna** biztosítja a helyszínt keresztelők, esküvők lebonyolításához, melyek hangulatához hozzá járul a középkori borozó is. A **vár lovagterme** alkalmas fogadások, konferenciák és egyéb jellegű rendezvények lebonyolítására. A **nyári színházi előadások egy részét a várudvarban tartják** már több mint 40 éve. A várfürdő és a gyulai vár között csónakázóterület el, ahol nyáron szabadtéri játékokat és különböző fesztiválokat rendeznek a tószínpadon. A várkert emellett sok vendégcsalogató

rendezvények,

szabadtéri rendezvény színhelye is, úgy, mint az V. Várkerti vigasságok, aminek mi is részesei lehettünk.

A várlátogatás után sok kis csoportban fakultatívan jártuk be a várost és nevezetességeit. Sétáink folytán lépten, nyomon találkoztunk és igazítottuk útba egymást.

Látnivalók, és nevezetességek például a **Csigakert**, amely a Mátyás király és a Part utca között terül el közvetlen szomszédságában a várfürdőnek. Kellemes pihentető sétát tehetünk itt. Honnan is ered a neve? Korábban itt egy mesterségesen létrehozott dombon volt egy csiga alakban lefutó sétány. Egy másik látványosság a **Belvárosi Nádi Boldogasszony kegytemplom**.

A belvárosi római katolikus templomot mai formájában 1775-ben kezdték építeni, Linck János Károly uradalmi építész tervei alapján, Harruckern Ferenc kegyúr jóvoltából, barokk stílusban klasszicizáló elemekkel.

Nagy élmény volt a **Százéves cukrászda**, amely elsőként 1840-ben üzemelt. Napjainkban is régi, tökéletesen restaurált bútorokkal van berendezve, melyeket az idelátogatók használhatnak. Ma is cukrászdként működik. Ide tértünk be egy kávéra, sütire, fagyalatra hogy megérintsen bennünket a régi korok hangulata. **A cukrászdában egy kisebb kiállítás is látható a korabeli mesterek szerszámaiból, eszközeiből.** A 100 éves cukrászda valójában sokkal több ideje üzemel, mint az nevéből is kitűnik.

Természetesen még sok - sok látni való lett volna, ha időnk és lábaink bírják a sétát. A Várkertbe visszatérve már bekapcsolódhattunk a főzőverseny díjazottjainak jutalmazásába, majd mindenki kedvére vásárolhatott vásárfiát az otthoniaknak, hisz a kézműves sátrak egyre - másra kínálták portékáikat. Kellemes hangulatban, kissé elfáradva, de élményekkel gazdagodva indultunk haza.

Pappné Karcagi Márta /művelődésszervező

(A fotókon a kirándulók és a helyszínek láthatóak...)